

[Skræppenborg-Nielsen.]

dyre for staten, idet det alene for kapitalbindingskontienes vedkommende hvert år koster staten ca. 60 mill. kr. i skattetab for blot at opnå en såkaldt ren opsparing på ca. 50 mill. kr. Derfor kunne jeg tænke mig at stille det spørgsmål: mon ikke det snart var på tide at holde op med det spil, der her er tale om, det spil, der i almindelighed tager fra dem, der ikke har for meget, og giver til dem, der i forvejen har?

Jeg har ved flere lejligheder redegjort i folketinget for mit partis stilling til forslag vedrørende såkaldte opsparingsfremmende foranstaltninger over skattebilletten, og lad mig sige det endnu en gang: vi vil ikke være med her. Heraf følger, at vi ikke kan medvirke til forslag til lov om indskud på etableringskonto. Ikke sådan at forstå, at vi dermed siger nej til den ungdom, det her drejer sig om, siger nej til at støtte den, hvis og når det synes påkrævet. Men er en støtte nødvendig eller påkrævet, så bør den efter vor opfattelse finde sted ikke over skattebilletten, men ved drifts- eller etableringslån og på en sådan måde, at man direkte kan se, hvor meget den enkelte i givet fald modtager; det kan man som bekendt ikke ved en støtte over skatterne.

For at undgå enhver misforståelse: mit parti er helt på det rene med, at opsparing må der til, men mon ikke en sådan opsparing fremmes mest, naturligvis, befestes, hvis regering og folketing førte en politik, der sikrer — det har jeg tidligere gentagne gange fra denne talerstol givet udtryk for — at pengenes værdi ikke fortsat forringes, men fastholdes og den næsten uuhæmmede spekulation, som man næsten hver dag oplever, standses.

Så længe det store flertal her i landet — og efter min mening med rette — tvivler på det fornuftige og gavnlige i at spare op, meget eller lidt, så længe vil vi ikke kunne forvente at opnå den opsparing, som ikke mindst i denne tid er så aldeles nødvendig. Det, der tiltrænges også på dette område, er simpelt hen en anden og bedre politik, en politik, som folk kan have tillid til — uden tillid ingen resultater, ej heller for opsparingsens vedkommende.

Johan Asmussen: Ja, der var jo flere ting i den ærede foregående ordførers sidste be-

mærkninger, som jeg i og for sig godt kunne slutte mig til. Det ærede medlem støttede jo ikke den højtærede finansminister ret meget med hensyn til disse lovforslag, og lad mig derfor straks sige, at noget mere støtte ser vi os i stand til at give. Men allerførst vil jeg nu sige, at hvis vi havde fået den skattereform, som har været bebudet i årevis — en skattereform af en helt anden struktur end de tilfældigheder, vi nu må styre ind imellem — havde forslag som de foreliggende ikke været nødvendige.

Det ærede medlem hr. Haunstrup Clemensen betegnede det hele som et eksempel fra småtingsafdelingen, og det kan jeg fuldt ud slutte mig til. I øvrigt kan jeg slutte mig til, jeg tror i virkeligheden alt det, der er blevet fremsat af de ærede ordførere såvel for venstre som for det konservative folkeparti.

Men når vi nu ikke har en sådan skattereform, der gør den slags håndplukkede forsøg som de foreliggende lovforslag uønskelige, må man jo med en vis sympati se på de forsøg, der gøres, og som i hvert tilfælde går i den retning, som vi også gerne vil have at tingene skal bevæge sig i. Derfor må vi naturligvis støtte et forslag, der tager sigte på at underbygge opsparingen, men vi er ikke — hvad jeg flere gange har haft lejlighed til at udtrykke — så forfærdelig meget tilhængere af at gå frem efter systemet „lad os tænke på et tal“. Jeg mener, at det for meget er præget af tilfældighed, når man i en ordning som denne „tænker på et tal“, både med hensyn til en aldersgrænse på 35 år, med hensyn til beløbsgrænse, procenter o. s. v. I det hele taget er jeg enig med den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Foged, når han særlig understregede, at hele forslaget havde et alt for snævert sigte. Hvorfor skal det kun gælde unge mennesker, der etablerer sig? Hvorfor skal det i det hele taget kun være så unge mennesker, som der her er tale om?

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen nævnte i forbindelse med etableringskontoen de regler, der findes i ligningslovens § 27, og som også har nogen relation til etableringssituationen. Det drejer sig dér om en bevillingsmæssig, rent skønsmæssig lempelse, når en skatteyder skal etablere